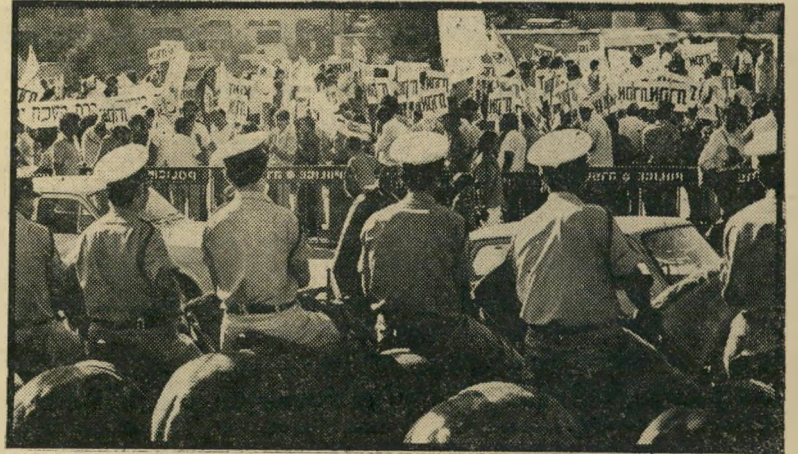

צעדו בחוצות ירושלים וקראו במקלה:

אינהרית! בירעם!

שורת הפרשים

ממתנה ליציאה ההפגנה במקום האיטוף. קבוצות קטנות של הליגה להגנה, דב וקבוצות-שוליים פאשיסטיות אחרות אימו לפוצץ את התהלוכה, אך פחדו לעשות זאת כשראו את המוני הצעירים המפגינים. לא היה צורך בהתערבות המישטרה, מכיוון שהמפגינים עצמם התאפקו ולא תקפו את המפריעים שהתקרבו מדי פעם וצעקו השמצות וגידופים.

כמו המפיק אלכס מסיס והמהנדס פריץ עופר, בלטו פעילי ש"ח ניבה לניר, מזכיר קיבוץ גן-שמאל רן כהן ודני פתר; יו"ר הוועד היהודי-אמריקאי רוני קוב וההומניסט יוסף אבילאה; אנשי האופוזיציה של מק"י אסתר וילנסקה, אלי עזר ("שומרניק") פיילר, אברהם האס וצבי ברייטשטיין, שהפרו את מרות מפ"גתם; חטיבות שלמות של קיבוצניקים (המשך בעמוד 28)

הם, שלקחו חלק פעיל ביוזם ההפגנה וב"עיצוב דמותה. אך מיגוון המשתתפים היה הרבה יותר רחב: על פני הפרופסור הוגו ברגמן עברו עמיתיו, הפרופסורים שמואל אטינגר, עדי צמח וגדעון גילת. בלטו הסופרים יהודה עמיחי, עמוס קינן, דן כרם אמוץ ויורם קניוק; המישפטנים אביתר לוויין, אמנון זיכרונני ושמואל סגל; האר"ריכלים משה ספדי ואלישע גת. בצד אנשי העולם הזה — כוח חדש.

בת המנהיג

תלמה יגול, בתי-קיבוץ ובתו של מנהיג מפא"י ותיק, מניפה את דגל הלאום ליד משרד ראש-הממשלה. תלמה, עיתונאית וסטודנטית, אינה שייכת לשום תנועה, באה באופן ספונטאני כדי להודות.

דמויות במיצעד
צעירה יהודיה צועדת בין מפגינים ערביים (מימין), צעירה בסאראפאן נמצאת בגוש של נוער מהקיבוצים (משמאל). באמצע: אשה עקורה מאיקרית מובילה בידה את בתה, הנושאת מעליה שלט הקורא בשם כפרה. לרבים מן העקורים היו דמעות בעיניים מרוב התרגשות, ואחד מהם, כומר מארוני, קרא: "מהיום אשא תמיד מגן-דוד על חזי, כאות תודה ליהודים שבאו הנה להיאבק על הצדק". רוב המשתתפים היהודים היו בלתי-מאורגנים ולא השתייכו לשום מפלגה או קבוצה, אך לא חסרו גם חברי מפלגת העבודה. בלט גוש של נוער מפ"מי שבא במלוכד.